

Motion om att grundligt utreda stadens inblandning i verksamheten kopplad till pojkhemmet Eolshäll

Motion av Jan Jönsson och Anne-Lie Elfvén (båda L)

Förslag till beslut

Kommunstyrelsen föreslår att kommunfullmäktige beslutar följande.
Motionen besvaras med hänvisning till vad som sägs i utlåtandet.

Föredragande borgarrådet Alexander Ojanne

Sammanfattning av ärendet

I en motion väckt i kommunfullmäktige kräver Jan Jönsson och Anne-Lie Elfvén (båda L) att staden tillsätter en egen ansvarsutredning kring Eolshäll med utgångspunkt i vad som redovisas i bilaga 2 till utlåtandet "Eolshäll och staden" samt att staden parallellt utreder kompensatoriska åtgärder i någon form för de drabbade individer som fortfarande är i livet, med inspiration från den norska modellen med "rettferdsvederlag".

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, socialnämnden, utbildningsnämnden, Hägersten-Älvsjö stadsdelsnämnd, Skärholmens stadsdelsnämnd, BRIS - Barnens rätt i samhället, ECPAT Sverige och Röda Korset.

BRIS - Barnens rätt i samhället och Röda Korset har inte inkommit med svar.

Stadsledningskontoret hänvisar till tidigare tjänsteutlåtande i frågan och konstaterar att frågan bäst utreds på statlig nivå, lika så frågan om möjlig kompensation.

Socialnämnden hänvisar till den tidigare översyn som nämnden gjort tillsammans med stadsledningskontoret och anser att en ny vanvårdsutredning på nationell nivå skulle vara en bättre väg fram än det som föreslås i motionen.

Utbildningsnämnden konstaterar att utbildningsförvaltningen i Stockholms stad inte ännu hade bildats under perioden då pojkhemmet Eolshäll hade sin verksamhet men hänvisar till och ställer sig bakom stadsledningskontorets tidigare yttranden i frågan.

Hägersten-Älvsjö stadsdelsnämnd anser att det är rimligt att en ny vanvårdsutredning genomförs på nationell nivå. Frågan om kompensatoriska åtgärder bör vara en del av en sådan utredning.

Skärholmens stadsdelsnämnd ser inte behov av en ytterligare ansvarsutredning från Stockholms stad, men välkomnar en nationell utredning och översyn för att säkerställa att alla de som har utsatts för vanvård och övergrepp får upprättelse.

ECPAT Sverige avstår från att svara denna gång men hänvisar till vårt tidigare remissvar i ärendet KS 2024/758.

Föredragande borgarrådets synpunkter

Denna fråga har behandlats direkt och indirekt ett antal gånger under den senaste tiden. Frågan är på vissa sätt enkel – det är uppenbart att det skett grova övergrepp på Eolshäll och för detta finns ett samhällsansvar. Samtidigt är det ansvaret fördelat på många olika institutioner. Det börjar nu också ha gått lång tid sedan händelserna vilket gjort att ansvarsområden sedan dess har förändrats.

När vi har gett Stockholms stads socialförvaltning och stadsledningskontor i uppdrag att titta på frågan har de landat i slutsatsen att det är mycket svårt för staden att kartlägga ansvaret, inte minst då det skulle innebära att staden skulle behöva utkräva ansvar även av andra kommuner och myndigheter.

Eolshäll låg visserligen i Stockholm rent geografiskt, men boendet var privat och de pojkar som var placerade där kom från en lång rad kommuner. Det handlade om en oklar boendeform rent juridiskt och många av pojkarna placerades inte där av socialtjänsten utan inackorderades av sina föräldrar. Tillsynsansvaret har dessutom varierat under de aktuella åren.

Vår slutsats är då att den enda del av samhället som kan ta ansvar för helheten är den svenska staten. Endast staten kan utreda kommuners, landstings och statliga myndigheters roller, utpeka ansvar och garantera en rättvis kompensation. Därför förordar vi att en ny vanvårdsutredning genomförs med uppdrag att undersöka dessa och andra liknande övergrepp i andra delar i samhällsvården, även händelser som skett efter 1980.

Vidare delar vi motionärernas intresse för den norska modellen för att kompensera offer för övergrepp och vanvård kallat ”rettferdsvederlag”, men konstaterar att det i Norge är en statlig modell och att det är svårt att se hur det skulle gå att överföra på en kommuns ansvarsområde. Övergreppen på Eolshäll visar tydligt på detta då kommunala rettferdsvederlag skulle leda till att offren får olika kompensation beroende på vilken kommun som känner sig ansvariga för just dem.

I övrigt hänvisar jag till stadsledningskontorets tjänsteutlåtande.

Bilaga

1. Motion om att grundligt utreda stadens inblandning i verksamheten kopplad till pojkhemmet Eolshäll, dnr KS 2025/409-1
2. Bilaga - Eolshäll och staden, dnr KS 2025/409-1.1

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Reservation av borgarråden Christofer Fjellner, Dennis Wedin och Andréa Hedin (alla M) och borgarrådet Jan Jönsson (L) enligt följande.

Vi föreslår att kommunstyrelsen föreslår att kommunfullmäktige beslutar följande.

1. Att bifalla motionen.
2. Att därutöver anföras.

Den rödgröna majoritetens hantering av övergreppen på Eolshälls pojkhem, den mörkaste skandalen i Stockholms moderna historia, är skamlig.

Vi ifrågasätter den rödgröna majoritetens påstående att stadens inblandning och ansvar i verksamheten vid Eolshäll skulle vara alltför komplex att utreda. Som svar på Stockholmsliberalernas krav har majoriteten återigen hänvisat till tidigare genomförda utredningar som inte gett svar på de centrala frågorna om stadens ansvar. Det var just dessa brister som gjorde att vi tog initiativ till en egen genomgång av material i stadsarkivet.

Därutöver har Röda Korset, som oberoende civilsamhällesorganisation, redan genomfört en ansvarsutredning och utbetalat kompensation till drabbade. Att Stockholms stad i detta läge skulle sakna kapacitet eller möjlighet att genomföra en egen grundlig utredning framstår som föga trovärdigt. Majoriteten väljer samtidigt att inte bemöta de konkreta fynd, dokument och spår som Stockholmsliberalerna redovisat. Det är en hållning som riskerar att allvarligt underminera förtroendet för stadens vilja att ta ansvar.

Det är också anmärkningsvärt att majoriteten hänvisar frågan vidare till regeringen. En sådan utredning skulle i praktiken bygga på stadens eget material och dokumentation, handlingar som redan i dag finns tillgängliga i stadsarkivet och som Stockholms stad själv råder över.

Stockholmsliberalerna har presenterat konkreta underlag som tydligt visar att staden hade ansvar för de barn som placerades på Eolshäll. Det rör sig om riktlinjer, protokoll och andra handlingar som fastslår stadens roll som ansvarig aktör. Att trots detta hävda att förutsättningar saknas för en vidare utredning innebär i praktiken att de drabbades erfarenheter och vittnesmål inte tas på tillräckligt stort allvar.

Majoriteten medger i dag att det förekom allvarliga missförhållanden på Eolshäll. Det råder alltså ingen oenighet om att barn utsattes för övergrepp och grov vanvård.

Samtidigt hävdar majoriteten att stadens ansvar eller inblandning inte går att utreda. Det är just denna slutsats som är svår att förstå och ännu svårare att acceptera.

Sedan ärendet behandlades i socialnämnden har ytterligare uppgifter tillkommit som förstärker behovet av en oberoende granskning. Det handlar om samstämmiga vittnesmål från en förtvivlad och chockad mamma till ett placerat barn som idag inte lever, från en man som själv bodde på Eolshäll och utsattes för övergrepp, från skolpersonal som gjorde orosanmälningar men ignorerades samt från stadens egna arkivhandlingar. Därtill kommer fortsatt journalistisk granskning, senast genom SVT, som visar hur övergreppen och stadens passivitet fortsatt påverkar de drabbade än idag, långt senare i livet.

Det som efterfrågas är inte straffrättsligt ansvar eller efterhandsbedömningar av enskilda personer. Det handlar om en saklig och oberoende genomlysning av stadens roll som huvudman, tillsynsmyndighet och ansvarig aktör för att kunna ge en officiell ursäkt. När nu missförhållanden erkänns men frågan om ansvar samtidigt avfärdas som omöjlig att utreda, undergrävs både trovärdigheten och rättskänslan.

Frågan som kvarstår är vad som egentligen krävs för att den rödgröna majoriteten ska anse det motiverat att Stockholms stad ska pröva sitt eget ansvar. För oss handlar detta om ansvarstagande, respekt för de drabbade och om stadens trovärdighet i frågor som rör barns skydd i samhällsvård. Att erkänna övergrepp men samtidigt avsäga sig möjligheten att granska det egna ansvaret skickar en mycket allvarlig signal, både till dem som drabbades då och till de barn som är i stadens omsorg i dag. I och med de utförliga och konkreta vittnesmål som SVT publicerat senaste tiden framstår hanteringen som skamlig.

Kommunstyrelsen delar borgarrådsberedningens uppfattning och föreslår att kommunfullmäktige beslutar enligt föredragande borgarråds förslag.

Stockholm den 18 februari 2026

Karin Wanngård
Kommunstyrelsens ordförande

Reservation av Christofer Fjellner, Jonas Nilsson och Johan Paccamonti (alla M), Jan Jönsson (L) och Jonas Naddebo (C) som är likalydande med Moderaternas och Liberalernas gemensamma reservation i borgarrådsberedningen.

Ersättaryttrande av Nike Örbrink (KD) som är likalydande med Moderaternas och Liberalernas gemensamma reservation i borgarrådsberedningen.

Ärendet

I en motion väckt i kommunfullmäktige kräver Jan Jönsson och Anne-Lie Elfven (båda L) att staden tillsätter en egen ansvarsutredning kring Eolshäll med utgångspunkt i vad som redovisas i bilagan "Eolshäll och staden" samt att staden parallellt utreder kompensatoriska åtgärder i någon form för de drabbade individer som fortfarande är i livet, med inspiration från den norska modellen med "rettferdsvederlag".

Motionärerna skriver att under 70- till 90-talet utsattes hundratals pojkar för fruktansvärda övergrepp på det gamla pojkhemmet Eolshäll i södra Stockholm. Övergreppen ägde rum under ledning av en fosterhemspappa som hyllades av Stockholms stad för sina insatser, trots att han samtidigt begick ofattbara brott. Enligt motionärerna har det också framkommit att förövaren hade en folkabuss som han åkte omkring i om nätterna för att plocka in fler barn i sin verksamhet, med specialtillstånd från polisen och Stockholms stad.

Vidare skriver motionärerna att Liberalerna krävt en utredning som går till botten med Stockholm stads ansvar, men att den rödgröna majoriteten hittills avfärdat alla krav med hänvisning till att det inte går att utreda. Liberalerna i Stockholms stad har genomfört en egen vidare granskning, efter vad som framkom i samband med DN:s reportage sommaren 2023. I Liberalernas granskning framkommer det bland annat att Stockholms stad inte bara var ansvariga över tillsynen över barnen, utan att det under flera år även fanns politisk kännedom om vad som skedde på Eolshäll.

Motionärerna skriver att de individer som utsattes på Eolshäll, förtjänar upprättelse och compensation och kräver nu mot bakgrund av den nya dokumentation som framkommit en fullständig utredning för att klargöra hur staden kan ha bidragit till detta, och en offentlig ursäkt till dem som utsattes på pojkhemmet. Det som hände på Eolshäll under 70- till 90-talet väcker viktiga frågor om ansvar, makt och rättvisa, frågor som behöver besvaras för att kunna säkerställa att något liknande aldrig kan ske igen.

Vidare skriver motionärerna att den rödgröna majoriteten som svar på Liberalernas skrivelser och frågor och interpellationer med krav på att Stockholms stad grundligt utreder vad som skett och vilken roll staden haft, hänvisat till att det inte går att utreda tillsynsansvaret med anledning av bristande dokumentation och att det oavsett är preskriberat. Kommunstyrelsen hänvisar i sitt svar på en skrivelse vidare till Röda Korsets egen utredning om deras inblandning i Eolshäll och Föreningen My. Det har dock senare framkommit att staden inte alls tagit del av denna utredning, utan bara fått del av en mycket kort resumé på Röda Korsets hemsida. Enligt motionärerna så har Röda Korset erbjudit staden att föredra utredningen, men att ingen har tackat ja till förfrågan.

Vad gäller en eventuell compensation till dem som blev utsatta så vill motionärerna särskilt uppmärksamma det som kallas "rettferdsvederlag" i Norge, en möjlig ersättning från det offentliga i händelse av exempelvis bristande samhällsvård med

övergrepp som följd. Liberalerna i Stockholms stad anser att detta är en modell som bör utredas i Stockholm och Sverige som helhet.

Med anledning av detta kräver motionärerna:

1. att Stockholms stad snarast tillsätter en egen ansvarsutredning kring Eolshäll med utgångspunkt i vad som redovisas i bilagan "Eolshäll och staden"
2. att staden parallellt utreder kompensatoriska åtgärder i någon form för de drabbade individer som fortfarande är i livet, med inspiration från den norska modellen med "rettferdsvederlag"

Remissammanställning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, socialnämnden, utbildningsnämnden, Hägersten-Älvsjö stadsdelsnämnd, Skärholmens stadsdelsnämnd, BRIS - Barnens rätt i samhället, ECPAT Sverige och Röda Korset.

BRIS - Barnens rätt i samhället och Röda Korset har inte inkommit med svar.

Stadsledningskontoret

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande daterat den 24 september 2025 har i huvudsak följande lydelse.

Stadsledningskontoret hänvisar till tidigare tjänsteutlåtande och till den undersökning av pojkhemmet Eolshäll som genomfördes under våren och presenterades i stadsledningskontorets tjänsteutlåtande daterat den 14 maj 2024 (Dnr KS 2024/204).

Att utreda ansvar och kompensatoriska åtgärder som efterfrågas i motionen är komplicerat. De utredningar och undersökningar som genomförts inom staden och av staten visar att det är en svår uppgift att klarlägga en kommun, myndighet eller organisations roll och utkräva ansvar därefter. Vanvårdsutredningens rapporter "Vanvård i social barnavård under 1900-talet" (2009:99) och "Vanvård i social barnomsorg" (SOU 2011:61) utgör tydliga exempel på den komplexitet som föreligger.

Dessa utredningar har haft stor betydelse och resulterat i en offentlig ursäkt till de drabbade och möjlighet för utsatta att söka ekonomisk kompensation från staten. Både Stockholms stad och andra kommuner har vidtagit åtgärder i syfte att förhindra att vanvård upprepas. Att underlaget i Vanvårdsutredningen var begränsat till händelser under åren 1920–1980 innebär att många av de som utsatts för vanvård i fosterhem eller barnhem efter den undersökta perioden, upplever ett upprepat svek från samhället, vilket är beklagligt.

Utredningarna visar att liknande övergrepp som de som inträffat på Eolshäll har skett i andra familjehem och barnhem i flera av landets kommuner. Stadsledningskontoret anser att regeringen bör överväga en ny vanvårdsutredning som omfattar de personer

som blev utsatta för övergrepp efter år 1980. Om den ”rettferdighetslag” som finns i Norge skulle kunna fungera som modell för ersättning, bör enligt stadsledningskontoret i så fall utredas av regeringen. De som har utsatts för vanvård och övergrepp eller försummelse i samhällsvården har rätt att få upprättelse av staten

Socialnämnden

Socialnämnden beslutade vid sitt sammanträde den 26 augusti 2025 följande.

Socialnämnden godkänner förvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen.

Reservation av Jan Jönsson (L), Andréa Hedin m.fl. (alla M) och Tapani Juntunen (SD), se Reservationer m.m.

Socialförvaltningens tjänsteutlåtande daterat den 15 augusti 2025 har i huvudsak följande lydelse.

Socialförvaltningen hänvisar till tidigare tjänsteutlåtande (SOF 2024/622) och till den undersökning av pojkhemmet Eolshäll som genomfördes under våren och presenterades i stadsledningskontorets tjänsteutlåtande daterat den 14 maj 2024 (Dnr KS 2024/204).

Att utreda ansvar och kompensatoriska åtgärder som efterfrågas i motionen är komplicerat. De utredningar och undersökningar som genomförts inom staden och av staten visar att det är en svår uppgift att klarlägga en kommun, myndighet eller organisations roll och utkräva ansvar därefter. Vanvårdsutredningens rapporter ”Vanvård i social barnavård under 1900-talet” (2009:99) och ”Vanvård i social barnomsorg” (SOU 2011:61) utgör tydliga exempel på den komplexitet som föreligger.

Dessa utredningar har haft stor betydelse och resulterat i en offentlig ursäkt till de drabbade och möjlighet för utsatta att söka ekonomisk kompensation från staten. Både Stockholms stad och andra kommuner har vidtagit åtgärder i syfte att förhindra att vanvård upprepas. Att underlaget i Vanvårdsutredningen var begränsat till händelser under åren 1920–1980 innebär att många av de som utsatts för vanvård i fosterhem eller barnhem efter den undersökta perioden, upplever ett upprepat svek från samhället, vilket är beklagligt.

Utredningarna visar att liknande övergrepp som de som inträffat på Eolshäll har skett i andra familjehem och barnhem i flera av landets kommuner. Socialförvaltningen menar att regeringen bör överväga en ny vanvårdsutredning som omfattar de personer som blev utsatta för övergrepp efter år 1980. Om den ”rettferdighetslag” som finns i Norge skulle kunna fungera som modell för ersättning, bör enligt förvaltningen i så fall utredas av regeringen. De som har utsatts för vanvård och övergrepp eller försummelse i samhällsvården har rätt att få upprättelse av staten.

Utbildningsnämnden

Utbildningsnämnden beslutade vid sitt sammanträde den 28 augusti 2025 följande.

Utbildningsnämnden godkänner utbildningsförvaltningens tjänsteutlåtande och överlämnar det till kommunstyrelsen som svar på remissen.

Reservation av Jan Jönsson (L) och Andréa Hedin m.fl. (alla M), se Reservationer m.m.

Utbildningsförvaltningens tjänsteutlåtande daterat den 6 augusti 2025 har i huvudsak följande lydelse.

Utbildningsförvaltningen i Stockholms stad hade ännu inte bildats under perioden då pojkhemmet Eolshäll hade sin verksamhet.

Förvaltningen menar att den som har blivit utsatt för övergrepp och vanvård har rätt att få upprättelse för det. Så har också staten kommit fram till i Vanvårdsutredningen ”Vanvård i social barnavård under 1900-talet” (2009:99) och Upprättelseutredningen ”Vanvård i social barnomsorg” (SOU 2011:61). De statliga utredningarna har varit till stor betydelse för de drabbade genom en offentlig ursäkt och en möjlighet för utsatta att söka ekonomisk kompensation från staten.

Förvaltningen instämmer i stadsledningskontorets tjänsteutlåtande (Dnr KS 2024/204) att det är av yttersta vikt att staden har utvecklade rutiner för att förebygga och upptäcka missförhållanden, särskilt i verksamheter där barn och unga är involverade. Vidare ser förvaltningen att frågan om Eolshäll tidigare utretts grundligt av staden och instämmer i slutsatserna i stadsledningskontorets yttranden (Dnr KS 2024/204 och Dnr KS 2024/758).

Förvaltningen menar att både de utredningar som staten och staden genomfört i frågan om Eolshäll och andra hem visar att det är svårt att kartlägga och utreda en viss kommuns eller organisations ansvar. Då frågan om Eolshäll och andra familjehem och barnhem berör många fler kommuner menar förvaltningen att Regeringen bör överväga att göra en ny vanvårdsutredning för att ge upprättelse till de personer som blivit utsatta för övergrepp efter år 1980.

Hägersten-Älvsjö stadsdelsnämnd

Hägersten-Älvsjö stadsdelsnämnd beslutade vid sitt sammanträde den 28 augusti 2025 följande.

Hägersten-Älvsjö stadsdelsnämnd godkänner förvaltningens tjänsteutlåtande och överlämnar det till kommunstyrelsen som svar på remissen.

Reservation av Robin Nilsen (L), Johan Nilsson m.fl. (M) och Shahin Soltan (C), se Reservationer m.m.

Hägersten-Älvsjö stadsdelsförvaltnings tjänsteutlåtande daterat den 24 juni 2025 har i huvudsak följande lydelse.

Förvaltningen har i oktober 2024 svarat på en remiss i liknande fråga (HÄ 2024/518) som bland annat redogör för att Stadsledningskontoret tillsammans med Socialförvaltningen och Stadsarkivet tidigare har undersökt pojkhemmet Eolshäll

utifrån stadens samarbete och ansvar. Stadens tillsynsansvar är utifrån denna undersökning svårt att klarlägga då det inte går att definiera vad det var för typ av verksamhet som bedrevs inom Eolshäll och vilken roll staden hade kopplat till verksamheten. Även om Eolshäll geografiskt ligger i Stockholm kom de barn som vistades där från flera kommuner. Likaså är det tydligt att de barn som vistades på Eolshäll hamnade där på olika sätt. Att dra en generell slutsats om stadens ansvar är därför inte möjligt.

Staten har tidigare genomfört en vanvårdsutredning som sträckte sig fram till 1980, det som ska ha hänt på Eolshäll omfattades därmed inte. Frågan om Eolshäll, andra familjehem och tidigare barnhem berör många kommuner i hela landet. Förvaltningen anser därför att det vore rimligt att en utredning genomförs på nationell nivå, som omfattar händelser som inträffade senare än 1980. Frågan om kompensatoriska åtgärder bör vara en del av en sådan utredning.

Skärholmens stadsdelsnämnd

Skärholmens stadsdelsnämnd beslutade vid sitt sammanträde den 28 augusti 2025 följande.

Skärholmens stadsdelsnämnd godkänner tjänsteutlåtandet som svar på remissen och överlämnar det till Kommunstyrelsen

Reservation av Conny Gabrielsson (L), Alice Vestlin (C) och Tapani Juntunen (SD), se Reservationer m.m.

Skärholmens stadsdelsförvaltning tjänsteutlåtande daterat den 9 juni 2025 har i huvudsak följande lydelse.

Skärholmens stadsdelsförvaltning ser inte behov av en ytterligare ansvarsutredning, utifrån vad som framkommer av stadsledningskontorets tjänsteutlåtande 14 maj 2024. Frågan har redan undersökts som visat på utredningssvårigheter samt konstaterande att det saknas möjlighet till skadeståndstalan. Rettfärdsvederlag är i Norge en möjlighet till ersättning från staten, i de fall andra ersättningsformer inte täcker. Ersättningen kan vara en upprättelse för övergrepp, en borttappad barndom eller skolgång.

Möjligheterna till en svensk motsvarighet till ersättning bör vara likställig i hela landet och därför utredas på nationell nivå och inte kommunal nivå. Därav anser förvaltningen att staden inte ska utreda denna form av kompensatoriska åtgärder. Förvaltningen välkomnar en nationell utredning och översyn för att säkerställa att alla de som har utsatts för vanvård och övergrepp får upprättelse. Tidigare vanvårdsutredning är begränsad till vanvård under perioden 1920–1980, vilket exkluderar barn som varit utsatta vid Eolshäll.

ECPAT Sverige

ECPAT Sveriges yttrande daterat den 2 september 2025 har i huvudsak följande lydelse.

ECPAT Sverige tackar för inbjudan att inkomma med synpunkter på Motion om att grundligt utreda stadens inblandning i verksamheten kopplad till pojkhemmet Eolshäll. Vi avstår från att svara denna gång men hänvisar till vårt tidigare remissvar i ärendet KS 2024/758.

Reservationer m.m.

Socialnämnden

Reservation av Jan Jönsson (L), Andréa Hedin m.fl. (alla M) och Tapani Juntunen (SD)

1. att bifalla motionen, samt
2. att därutöver anföra

Vi ifrågasätter den rödgröna majoritetens påstående att det skulle vara alltför komplext att utreda stadens inblandning och ansvar gällande Eolshäll. Dels hänvisas det återigen till de otillräckliga utredningar som tidigare genomförts som svar på Liberalernas krav på en utredning – vilket ledde till att Liberalerna själva tog initiativ till en egen utredning – och dels har Röda Korset som civilsamhällesorganisation redan gjort en egen ansvarsutredning, samt utbetalat kompensation till drabbade. Att Stockholms stad i det läget inte skulle ha kapacitet eller förmåga till en egen grundlig utredning framstår som osannolikt. Majoriteten väljer dessutom att inte kommentera de konkreta fynd och spår som Liberalerna redovisat. Det är en hållning som riskerar att underminera förtroendet för stadens vilja och förmåga att ta ansvar. Staden bör i dag ta det ansvar som den hade redan då.

Det är också anmärkningsvärt att hänvisa till att frågan bör utredas av regeringen. En sådan utredning skulle i vilket fall förutsätta stadens dokumentation – material som i stor utsträckning redan finns tillgängligt i stadsarkivet.

Liberalerna har tagit fram konkreta spår, upplysningar och underlag som kan ligga till grund för en större utredning av stadens ansvar. Vi har bland annat bifogat stadens egna riktlinjer och protokoll som tydligt fastslår stadens ansvar för de barn som utsattes under sin tid på Eolshäll. Att trots detta hävda att det saknas förutsättningar för en vidare utredning innebär att de drabbades erfarenheter inte tas på tillräckligt stort allvar.

Utbildningsnämnden

Reservation av Jan Jönsson (L) och Andréa Hedin m.fl. (alla M)

1. Att avslå förvaltningens förslag till beslut.
2. Att tillstyrka motionen.
3. Att därutöver anföra följande:

Vi ifrågasätter den rödgröna majoritetens påstående att det skulle vara alltför komplext att utreda stadens inblandning och ansvar gällande Eolshäll. Dels hänvisas det återigen till de otillräckliga utredningar som tidigare genomförts som svar på Liberalernas krav på en utredning – vilket ledde till att Liberalerna själva tog initiativ till en egen utredning – och dels har Röda Korset som civilsamhällesorganisation

redan gjort en egen ansvarsutredning, samt utbetalat kompensation till drabbade. Att Stockholms stad i det läget inte skulle ha kapacitet eller förmåga till en egen grundlig utredning framstår som osannolikt. Majoriteten väljer dessutom att inte kommentera de konkreta fynd och spår som Liberalerna redovisat. Det är en hållning som riskerar att underminera förtroendet för stadens vilja och förmåga att ta ansvar. Staden bör i dag ta det ansvar som den hade redan då.

Det är också anmärkningsvärt att hänvisa till att frågan bör utredas av regeringen. En sådan utredning skulle i vilket fall förutsätta stadens dokumentation – material som i stor utsträckning redan finns tillgängligt i stadsarkivet.

Liberalerna har tagit fram konkreta spår, upplysningar och underlag som kan ligga till grund för en större utredning av stadens ansvar. Vi har bland annat bifogat stadens egna riktlinjer och protokoll som tydligt fastslår stadens ansvar för de barn som utsattes under sin tid på Eolshäll. Att trots detta hävda att det saknas förutsättningar för en vidare utredning innebär att de drabbades erfarenheter inte tas på tillräckligt stort allvar.

Hägersten-Älvsjö stadsdelsnämnd

Reservation av Robin Nilsen (L), Johan Nilsson m.fl. (alla M) och tjänstgörande ersättare Shahin Soltan (C)

1. Att bifalla motionen.
2. Att därutöver anföra.

Vi ifrågasätter den rödgröna majoritetens påstående att det skulle vara alltför komplext att utreda stadens inblandning och ansvar gällande Eolshäll. Dels hänvisas det återigen till de otillräckliga utredningar som tidigare genomförts som svar på Liberalernas krav på en utredning – vilket ledde till att Liberalerna själva tog initiativ till en egen utredning – och dels har Röda Korset som civilsamhällesorganisation redan gjort en egen ansvarsutredning, samt utbetalat kompensation till drabbade. Att Stockholms stad i det läget inte skulle ha kapacitet eller förmåga till en egen grundlig utredning framstår som osannolikt. Majoriteten väljer dessutom att inte kommentera de konkreta fynd och spår som Liberalerna redovisat. Det är en hållning som riskerar att underminera förtroendet för stadens vilja och förmåga att ta ansvar. Staden bör i dag ta det ansvar som den hade redan då.

Det är också anmärkningsvärt att hänvisa till att frågan bör utredas av regeringen. En sådan utredning skulle i vilket fall förutsätta stadens dokumentation – material som i stor utsträckning redan finns tillgängligt i stadsarkivet.

Liberalerna har tagit fram konkreta spår, upplysningar och underlag som kan ligga till grund för en större utredning av stadens ansvar. Vi har bland annat bifogat stadens egna riktlinjer och protokoll som tydligt fastslår stadens ansvar för de barn som utsattes under sin tid på Eolshäll. Att trots detta hävda att det saknas förutsättningar

för en vidare utredning innebär att de drabbades erfarenheter inte tas på tillräckligt stort allvar.

Skärholmens stadsdelsnämnd

Reservation av Conny Gabrielsson (L), Alice Vestlin (C) och Tapani Juntunen (SD)

1. Att bifalla motionen.
2. Att därutöver anföra.

Vi ifrågasätter den rödgröna majoritetens påstående att det skulle vara alltför komplext att utreda stadens inblandning och ansvar gällande Eolshäll. Dels hänvisas det återigen till de otillräckliga utredningar som tidigare genomförts som svar på Liberalernas krav på en utredning – vilket ledde till att Liberalerna själva tog initiativ till en egen utredning – och dels har Röda Korset som civilsamhällesorganisation redan gjort en egen ansvarsutredning, samt utbetalat kompensation till drabbade. Att Stockholms stad i det läget inte skulle ha kapacitet eller förmåga till en egen grundlig utredning framstår som osannolikt. Majoriteten väljer dessutom att inte kommentera de konkreta fynd och spår som Liberalerna redovisat. Det är en hållning som riskerar att underminera förtroendet för stadens vilja och förmåga att ta ansvar. Staden bör i dag ta det ansvar som den hade redan då.

Det är också anmärkningsvärt att hänvisa till att frågan bör utredas av regeringen. En sådan utredning skulle i vilket fall förutsätta stadens dokumentation – material som i stor utsträckning redan finns tillgängligt i stadsarkivet.

Liberalerna har tagit fram konkreta spår, upplysningar och underlag som kan ligga till grund för en större utredning av stadens ansvar. Vi har bland annat bifogat stadens egna riktlinjer och protokoll som tydligt fastslår stadens ansvar för de barn som utsattes under sin tid på Eolshäll. Att trots detta hävda att det saknas förutsättningar för en vidare utredning innebär att de drabbades erfarenheter inte tas på tillräckligt stort allvar.